

**A Kúria
végzése**

Az ügy száma: Kpk.IV.39.094/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró, Dr. Sperka Kálmán bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

Kérelmező: hivatalból

Az ügy tárgya: a Kúria Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzésének – az Alkotmánybíróság IV/1118/2026. számú határozat által történő – megsemmisítését követő eljárás meghatározása

Az Alkotmánybíróság határozatának száma: IV/1118/2026. számú határozat

Rendelkező rész

A Kúria az Alkotmánybíróság IV/1118/2026. számú határozata alapján a Kúriát – mint választási ügyekben eljáró bíróságot – új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az ügy alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a egyéb1 mint jelölő szervezet (a továbbiakban: kérelmező) kifogást terjesztett elő a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB) arra hivatkozással, hogy a egyéb2 és a egyéb3 (a továbbiakban együtt: indítványozók) megsértették a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a

továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek között alapelveként azáltal, hogy a az egyéb⁴ megnevezésű tájékoztató hírcsatorna egyéb⁵ című adásában, a egyéb⁶ internetes sajtótermékben és a hozzátartozó 'egyéb⁶' Facebook oldalon 2026. március 5. napján nagyrészt a egyéb⁷hez és a egyéb⁸hoz köthető politikusokat és szakértőket szólaltattak meg. Az NVB 2026. március 10-én meghozott 131/2026. számú határozatával a kifogásnak részben helyt adott.

[2] A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kvk.V.39.043/2026/6. számú végzésében az NVB 131/2026. számú határozatának bírósági felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében helybenhagyta. A döntés indokolása szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített esélyegyenlőség biztosítását célzó választási alapelveként a választási kampányidőszakban a médiaszolgáltatókkal szemben azt a követelményt támasztja, hogy ne csak egyoldalúan, vagy túlnyomórészt csak az egyik jelölő szervezet vagy jelölt kampányüzenetét közvetítse.

[3] A Kúria Kvk.V.39.043/2026/6. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz alapján eljáró Alkotmánybíróság a 1147/2026. (III. 24.) AB határozatában (belső ügyszám: IV/964/2026.; a továbbiakban: Abh.1.) megállapította, hogy a Kúria Kvk.V.39.043/2026/6. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette.

[4] Az Alkotmánybíróság döntésében kiemelte, hogy a Kúria támadott végzése a egyéb⁶ internetes oldallal és a hozzá tartozó egyéb⁶ Facebook-oldallal kapcsolatos részében hiányos indokolást tartalmazott, ugyanis abban nem szerepelt, hogy szabályozás hiányában a kiegyensúlyozatlanságra alapított kifogásnak helyt adó NVB határozat helybenhagyásának mi az alapja. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy nem elég felhívni az esélyegyenlőség alapelveként, hanem meg kell indokolni, hogy a nyilvánosság figyelme elé került, közérdeklődésre számot tartó eseményről szóló tudósítás, tájékoztatás, illetve az esetlegesen elmaradt tájékoztatás miért sérti a jelöltek és a jelölő szervezetek esélyegyenlőségét. Nem elég általánosságban utalni arra, hogy a vizsgálat alapját nem a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) kiegyensúlyozottsági szabályai képezik. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a Ve. esélyegyenlőségi alapelveként tartalmilag lényegében változatlanul azonosította az Mttv. kiegyensúlyozottsági követelményével. Utóbbihoz igazodva az esélyegyenlőségi sérelem megítélésére korábban kialakított mércétől való eltérést, így a lehetséges tényelőadásokra, bizonyítékokra, és azok elégségeségére vonatkozóan kellő indokolást nem adott. Az indokolási kötelezettség teljesítésének hiánya arra is vonatkozik, hogy a Kúria végzésében nincs kellő érvelés arról, hogy a Ve. esélyegyenlőségi alapelveként tartalmi szempontból miért kiegyensúlyozottsági követelményként kezeli, miközben ennek a fogalomnak az Mttv. más jelentést ad. A döntés kiemelte, hogy a választási kampány idején sem kerül át a médiahatóság jogköre a választási bizottságokhoz. A hozzá érkező kifogásokat nem az Mttv. szabályai, hanem a Ve. szabályai alapján kell megítélnie. Ez a választási ügyek NVB általi és bíróság általi elbírálására is irányadó. Az Abh.1. tartalmi követelményt is megfogalmazott: valamely egyéb⁵ban és ismétléseiben lineárisan és online közvetített műsorok darabszáma és jelölő szervezethez kapcsolódása önmagában nem alapozhatja meg a marasztalást az esélyegyenlőség alapelveként sérelmét illetően. A médiaszolgáltató internetes oldalával és Facebook-oldalával kapcsolatban hasonló tartalmi követelmények és mércék állíthatók. Itt azonban értékelni kell, hogy ezek szerkesztése más módon történhet, mint a műsorszolgáltatás esetében. Összességében az Alkotmánybíróság a kellő indokolás hiánya, részben a választási esélyegyenlőség alkotmányos tartalmának és mércéjének elégtelensége, s így a tudósítások körében a szerkesztői szabadság tényekkel nem alátámasztott korlátozása miatt semmisítette meg a Kúria támadott végzését.

[5] A Kúria a Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzésével az Abh.1. alapján a Kúriát – mint választási ügyekben eljáró bíróságot – új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy:

- Az eljáró tanács vegye figyelembe, hogy az esélyegyenlőség Ve.-beli alapelve és a kiegyensúlyozottság Mttv. közötti fogalma között – az Alkotmánybíróság szerint – lényegi különbség van, az új eljárás során tekintettel kell lenni arra, hogy a választási eljárásra vonatkozó szabályokat a Ve. állapítja meg, azok nem bővíthetők jogértelmezéssel. Az alkotmánybírósági határozatból következően nemcsak eljárási (további indokolási) kötelezettség áll fenn, hanem az anyagi jogi szabályok – alkotmánybírósági határozatban feltárt– helyes értelmezése is követelmény;

- Az új eljárás során továbbá a tanács vizsgálja meg, hogy van-e olyan előadás, tény vagy bizonyíték a kifogásban vagy az NVB határozatban, amely szerint a kifogás benyújtója konkrét kampányesemények vagy nyilatkozatok megjelölésével igazolta, hogy jelölő szervezetként megtartott valamely eseményről a médiaszolgáltató nem tájékoztatott, mivel az alapelvi sérelem bizonyítottsága szempontjából ez is jelentős körülmény. Ennek során legyen figyelemmel arra, hogy a jelölő szervezetek, jelöltek között objektív különbség lehet a közérdeklődésre számot tartó események között;

- Vegye figyelembe az Alaptörvény IX. cikkébe foglalt véleménynyilvánítási- és sajtószabadságból eredő szerkesztői szabadság érvényesülését.

A Kúria új eljárásban hozott döntése és jogi indokai

[6] Az új eljárásban a Kúria a Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzésével az NVB 131/2026. számú határozatának bírósági felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében helybenhagyta.

[7] A döntés indokolása szerint az Mttv. 13. § (2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdés m) pontja alapján a közszolgálati médiaszolgáltató köteles kiegyensúlyozott, pontos, alapos, tárgyilagos és felelős hírszolgáltatást nyújtani. Hangsúlyozta, hogy a választási kampány során azonban a médiaszolgáltatók tevékenységének alkotmányos megítélése nem kizárólag a médiaszabályozás keretei között történik.

[8] A Kúria kiemelte, hogy a közszolgálati médiaszolgáltató kampányidőszakban kifejtett tevékenysége – ideértve a lineáris médiaszolgáltatást, az online sajtóterméket, valamint a közösségi médiában közzétett tartalmakat is – a Ve. alapelvei alapján értékelhető, és e körben azt kell vizsgálni, hogy a konkrét médiatartalmak alkalmasak voltak-e a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmének előidézésére.

[9] A döntés kitért arra is, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz eljárás nem szolgálhat a bírósági döntések teljes körű felülvizsgálatára, és nem teszi lehetővé, hogy az Alkotmánybíróság a bíróságok mérlegelési tevékenységét újraértékelje (3134/2019. (VI. 5.) AB végzés, Indokolás [16]-[17]). Ebből következően a konkrét tényállás feltárása, a kifogásban megjelölt tartalmak értékelése, valamint a bizonyítékok mérlegelése a választási szervek és a bíróság feladata. A Kúria megállapította, hogy a kifogásban részletezett médiatartalmak és azok összefüggései elegendő alapot szolgáltatnak az esélyegyenlőség sérelmének érdemi vizsgálatához, és a feltárt szerkesztési gyakorlat alkalmas volt a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapelv sérelmének megállapítására. Továbbá a Kúria a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a vizsgált

hírműsorokban megjelenő tartalmak egymást erősítő módon, ismétlődően közvetítettek olyan politikai üzeneteket, amelyek az egyik jelölőszervezet számára kedvező, míg a másik számára kedvezőtlen megjelenítést eredményeztek. A Kúria megítélése szerint a lineáris médiaszolgáltatás keretében megvalósult szerkesztési gyakorlat alkalmas volt arra, hogy a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét előidézze.

[10] Mindezek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az internetes sajtótermékekben megvalósult szerkesztési gyakorlat alkalmas volt arra, hogy a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét előidézze. A Kúria döntése elvi élel rögzítette, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, IX. cikk (2) bekezdése alapján értékelve a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapelvet, abból olyan kötelezettség származik, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített esélyegyenlőség biztosítását célzó választási alapelv a választási kampányidőszakban a közszolgálati médiaszolgáltatókkal szemben azt a követelményt támasztja, hogy ne csak egyoldalúan, vagy túlnyomórészt csak az egyik jelölőszervezet vagy jelölt kampányüzenetét közvetítse. Rögzítette a Kúria, hogy a *szerkesztői szabadság gyakorlása a választási kampány időszakában alkotmányos korlátok között érvényesül, és nem vezethet olyan kommunikációs gyakorlathoz, amely a jelölőszervezetek közötti versenyfeltételek indokolatlan torzulását eredményezi. Végül kimondta, hogy az esélyegyenlőség követelményének vizsgálata nem kizárólag hosszabb időszakra vetítve végezhető el.*

[11] *A kérelmezők (a továbbiakban: indítványozók) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzésének megsemmisítését. Álláspontjuk szerint a Kúria döntése sérti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésben garantált sajtószabadsághoz való jog és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, továbbá álláspontjuk szerint a támadott döntés nem alkalmazta az Alaptörvény 28. cikkéből eredő jogértelmezési követelményeket, az I. cikk (3) bekezdésben foglalt szükségességi-arányossági tesztet és figyelmen kívül hagyta az Abh.1.-ben foglalt útmutatásokat.*

Az Alkotmánybíróság határozata

[12] Az Alkotmánybíróság a 2026. április 7. napján hozott IV/1118/2026. számú határozatában (a továbbiakban: Abh.2.) megállapította, hogy a Kúria Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette.

[13] Az Alkotmánybíróság elsőként felidézte az Abh.1.-ből a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretének tartalmát és mércéjét, majd hatáskörére és az alkotmánybírósági határozatok kötelező jellegére vonatkozó rendelkezéseket.

[14] Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a bíróság által alkalmazott törvény értelmezési tartományának alkotmányos kereteinek meghatározása – az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdéséből következően – az Alkotmánybíróság felelőssége. Az Alkotmánybíróság rendelkezése és erre vonatkozó megállapítása a bíróságokat is köti. Az Abtv. 39. § (1) bekezdése szerint, ha az Abtv. eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. Az Abtv. a Kúria vonatkozásában ilyen eltérő rendelkezést nem tartalmaz, az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz folytán hozott megsemmisítő határozata tehát a Kúriára nézve kötelező.

[15] Az Alkotmánybíróság döntésében megállapította, hogy a határozatának való megfelelés a Kúria konkrét ügyekben eljáró tanácsának az Alaptörvény 24. és 28. cikkéből, valamint az Abtv.-ből fakadó kötelezettsége, amelyet a Kúria másik tanácsának végzése nyomatékosít. Jelen esetben a Kúria 2026. március 27-én kelt Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzésében adott részletes iránymutatást az ügy elbírálására vonatkozóan. Ez a döntés – ahogyan az Alkotmánybíróság döntése, és a jogkérdésnek az általa meghatározott alkotmányos értelmezési kerete – a megismételt eljárásban köti a kúriai tanácsot. A Kúria választási ügyben eljáró tanácsa a megismételt eljárásban eloldotta magát a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezésétől, de nem tartotta be – az Abh.1. eljárásjogi következményeit meghatározó –, a Kúria másik tanácsa által megszabott iránymutatást sem. A Kúria a saját logikáját követve – az Abh.1. és a Kúria másik tanácsa által adott iránymutatása ellenére – elmulasztotta vagy tévútra vitte azon egyéb tények vizsgálatát és jogi értékelését is, amelyek az NVB határozatának felülbírlata szempontjából jelentőséggel bírnak, így különösen: az állami szervek és közhivatalt betöltők ehhez kötődő, vagy elsősorban ehhez kötődő megnyilvánulásairól szóló hírek, a műsorfolyam tartama, a szakértői megszólalást illetően a véleménynyilvánítás jogának a figyelembevétele, az internet, de különösen a Facebook szerkesztésének eltérő módja. Erre tekintettel a Kúria végzése nem áll összhangban az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével.

[16] Az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben pedig visszautalt az indokolt bírói döntéshez való jogra vonatkozóan az Abh.1-ben felidézett alkotmányos elvárásokra (Abh.1., Indokolás [55]–[58]).

[17] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította a Kúria – NVB határozatával azonos indokolásra és jogi érvelésre épülő, azt helybenhagyó – végzése alaptörvény-ellenességét, és megsemmisítette azt, részben az Abh.1.-ben foglalt és a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzésében is előírt indokolási kötelezettség teljesítésének hiánya, részben a választási esélyegyenlőség alkotmányos tartalmának és mércéjének elégtelensége, részben a tudósítások körében a szerkesztői szabadság tényekkel nem alátámasztott korlátozása miatt.

A döntés indokolása

[18] A Ve. 228. § (2) bekezdése alapján a bírósági eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseit kell – az e törvényben foglalt eltérésekkel – megfelelően alkalmazni.

[19] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 123. § (2) bekezdése értelmében, ha az Alkotmánybíróság a bíróság határozatát megsemmisítette, a Kúria az első- vagy másodfokon eljáró bíróságot új eljárásra utasítja vagy a felülvizsgálati kérelem tárgyában új határozat hozatalát rendeli el. A Kúria az új eljárásra utasítást mellőzi, ha a jogsérelem utólagos orvoslására nincs lehetőség. A Kp. 123. § (1) bekezdés alapján az alkotmányjogi panasz esetén követendő eljárásra a polgári perrendtartás szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

[20] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 427. § (1) bekezdés b) pontja szerint, ha az Alkotmánybíróság megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a bírósági határozatot megsemmisíti, az alkotmányjogi panasz orvoslásának eljárási eszközét – az Alkotmánybíróság határozata alapján és a vonatkozó eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával – a Kúria állapítja meg. A Pp. 428. § (2)

bekezdése szerint ebben az esetben az eljárás hivatalból indul, s a Pp. 428. § (1) bekezdése alkalmazásával a Kúria soron kívül jár el.

[21] Az alkotmánybíróági megsemmisítés következtében a Kúria előtt elbírálatlan választási felülvizsgálati kérelem van folyamatban, ezért a Kúria jelen eljárásban a Kúriát, mint választási ügyekben eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[22] Az új eljárásra a Kúria – az Alkotmánybíróság IV/1118/2026. számú határozatára tekintettel – a következő iránymutatást adja:

[23] Az Abtv. 39. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. Az Alkotmánybíróság IV/1085/2026. AB határozatában kimondta, hogy a hatályos jogtól – aminek részét képezik az Alkotmánybíróság mindenkire kötelező döntései is – elszakadó bírói jogértelmezés contra legem jogalkalmazásnak minősül (Indokolás [66].) Ebből következően a Kúriának követni kell az alkotmánybíróági határozatokban foglaltakat mind az anyagi jogi, mind az eljárási következtetések tekintetében, ellenkező esetben az contra legem és egyben contra constitutionem jogalkalmazást eredményez, ami önmagában is sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. {lásd például: 26/2022. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás [21]–[25]; 11/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [48][52]; 3082/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [21]–[22]; 3113/2024. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [25]; 3220/2024. (VI. 25.) AB határozat, Indokolás [50]}” {3002/2025. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [32]–[33]}.

[24] A Kúria Semmisségi Tanácsa megállapította, hogy az Alkotmánybíróság határozata szerint:

- az esélyegyenlőség érvényesítéséhez kapcsolódó követelmény, hogy a kifogás benyújtója konkrét kampányesemények vagy nyilatkozatok megjelölésével igazolta-e, hogy jelölő szervezetként megtartott valamely eseményről a médiaszolgáltató nem tájékoztatott, mivel az alapelvi sérelem bizonyítottsága szempontjából ez jelentős körülmény;
- vizsgálni kell az esélyegyenlőség érvényesülése szempontjából, hogy az egyik jelölő szervezet javára történő esetleges eltérésnek, volt-e objektív oka (ilyen például, hogy az egyik jelölő szervezethez az adott időszakban objektíve több esemény köthető);
- a Ve. 142. § alapján nem minősül választási kampánynak az állami szervek jogszabályban meghatározott feladatuk során végzett tevékenysége;
- mellőzendő a mediaszabályozásból ismert kiegyensúlyozottsági követelmény alkalmazása, valamint a döntés során a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretének tartalmával és mércéjével – az Alaptörvény IX. cikkével is – összhangban kell állnia a döntésnek.

Záró rész

[25] A döntés elleni jogorvoslatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 10.

Dr. Kalas Tibor s.k. a tanács elnöke

Dr. Balogh Zsolt s.k. előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró

Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő